

РЕШЕНИЕ

№ 3235

гр. София, 14.05.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.04.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка

Елка Атанасова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2033** по описа за **2019** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е образувано по касационна жалба на Ц. А. Т., чрез адвокат К. Ч. от САК, срещу Решение от 29.11.2018г. по НАХД № 14787/2018г., постановено от Софийски районен съд (СРС), НО, 131-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № ДАИ-0000076/11.06.2018г., издадено от главен директор ГД „АИ“ [населено място], с което на основание чл. 178а, ал.7, т.1, пр. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложена глоба в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 43, ал.1, т.1, б. „а“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011г. на МТИТС.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно, като са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила за събиране и проверка на доказателства и доказателствени средства. Счита, че НП е постановено при наличието на доказателствена непълнота, тъй като не са налице обективни признаци от фактическия състав на административното нарушение. С оглед всичко изложено се моли да бъде отменено оспореното решение, а с него и потвърденото постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Ч., който поддържа жалбата.

Ответната страна- не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП излага становище за отхвърляне касационната жалба.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е установено извършеното нарушение, а именно, че на 15.05.2018 г., около 12:30 часа в пункт за контролно технически прегледи, находящ се в[жк], до [жилищен адрес] стопанисван от [фирма] е издадено удостоверение с холограма №15526947 за технически преглед, видно от протокол №16224027 за извършен ППТИ, на автомобил марка „Пежо 307“ с рег. [рег.номер на МПС] , със заключение - изправност на превозното средство, в частност ефективност на спирачната уредба за паркиране от 23 %, видно от приложената разпечатка за резултата от измерване на спирачните усилия.

Същевременно в пункта била извършена проверка от служители на главна дирекция „Автомобилна инспекция“ към ИА „АА“, а именно от свидетеля Г. П. - държавен инспектор, със съдействието на служители на главна дирекция "Национална полиция" към МВР. В рамките на правомощията си по проверка на дейността на пунктовете за ГТП, те предприели повторна проверка на посочения лек автомобил, като същият отново бил поставен на стендовете за оценка на ефективността на механизмите и уредбите, в частност на спирачната система. При това автомобилът, с чийто системи по време на повторната проверка работела именно жалбоподателката, бил тестван и за изправност на спирачната уредба в покой (т.нар. ръчна спирачка), при което била отчетена ефективност на същата от едва 3% при норма, съгласно Приложение 5 към Наредбата, от 16 %, въпреки няколкократното ѝ задействане.

Въз основа на това бил съставен акт за установяване на административно нарушение серия А-2018, бланков номер 255334 от страна на П., впоследствие и издадено НП срещу Ц. Т. за това, че на 15.05.2018г. в качеството си на председател на комисия за провеждане на периодични технически прегледи на ППС, е издала документ за техническа изправност на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , без същото да отговаря на изискванията за изправност на спирачната уредба в покой, квалифицирано като нарушение на чл.43, ал.1, т.1, б.А вр. чл.31, ал.1 от Наредбата.

За да постанови решението, първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. По същество е прието, че деянието е напълно доказано и предвид изложеното е потвърдено НП.

Касационната инстанция напълно споделя изводите на въззивния съд, които правилно и обосновано, въз основа на събраните от него доказателства, е приел за установени обстоятелствата, изложени в АУАН и НП, и е приел, че извода в тях за извършено административно нарушение е в съответствие с материалния закон.

Конкретно е посочено и изпълнителното деяние - издаването на документ за техническа изправност удостоверение с холограма №15526947 за технически преглед, със заключение ефективност на спирачната уредба за паркиране от едва 3% при норма, съгласно Приложение 5 към Наредбата, от 16 %, което изпълнително

деяние напълно съответства на предвиденото от обективна страна на фактическия състав на административното нарушение по чл. 43, ал.1, т.1, б.„а“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011г. на МТИТС, според който при извършването на периодичните прегледи на ППС председателят на комисията следи за качествено и пълнообемно провеждане на периодични прегледи на ППС от страна на техническите специалисти, като не издава документ за техническа изправност, когато такава не е налице.

Съставът съобразява, че за да направи извода за извършеното нарушение чл. 43, ал. 1, т. 1, б. „а“, предл. 1 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г., районният съд е обсъдил приложените по делото писмени доказателства. Преценката на първоинстанционния съд относно установените по делото релевантни факти се споделя от състава. Изводите на съда, че касаторът е осъществил изпълнителното деяние на вмененото му нарушение, са направени при спазване на ЗАНН след преценка на всички доказателства по делото и по вътрешно убеждение. Искания за събиране на други доказателства – писмени относно техническите параметри на техниката или назначаване на експертизи, касационният жалбоподател не е правил пред районния съд. СРС е събрал относими към спора доказателства, като правилно е оценил същите и е постановил решение, чиито изводи кореспондират със събраните доказателства.

Касационният съд споделя и изводите на въззивния относно законосъобразността и на наложената на касатора глоба в абсолютен размер от 1500лв., който изцяло съответства на санкционната норма на чл. 178а, ал. 7, т. 1 от ЗДВП.

Следователно- решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да се остави в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. с чл.63, ал.1 изр.2-ро ЗАНН - Административен съд-София град XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.11.2018г., постановено по НАХД № 14787/2018г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.